

بررسی و مطالعه جایگاه بازی در پیشگیری و درمان آسیبهای ناشی از خشونت و پر خاشگری کودکان

در خانواده و جامعه با تاکید بر جایگاه آموزش و پرورش در دوره دبستان

محسن ناتاری^۱، فهیمه عشقی^۲، سیده فرشته خطیبی^۳، هادی محمدنیا^۴

۱- دانش آموخته ی رشته فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی، دانشگاه مازندران - بابلسر، ایران.

۲- دانشجوی کارشناسی رشته علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان شهید هاشمی ژاد مشهد مقدس.

۳- دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور قوچان، ایران.

۴- دانشجوی کارشناسی مشاوره، دانشگاه پیام نور قوچان، ایران.

چکیده

بازی درمانی روشی است که برای درمان مشکلات و اختلالات کودکان مورد استفاده قرار می گیرد. پژوهش حاضر با هدف بررسی و مطالعه جایگاه بازی در پیشگیری و درمان آسیبهای ناشی از خشونت در خانواده و جامعه انجام پذیرفته است. بدین منظور در مقاله ی حاضر از روش کیفی و شیوه ی توصیفی - تحلیلی استفاده شده است. نتایج تحقیق حاکی از آن است که بازی درمانی تکنیکی است که به وسیله آن طبیعت کودکان به صورت بیانی معنی می شود و روشی است برای مقابله با استرس های هیجانی و خشونت کودکانی که دچار آشفتگی های ناشی از مشکلات خانوادگی و اجتماعی می باشند. در حقیقت در میان روشهای درمانگری در کودکان و دانش آموزان، بازی درمانی یکی از شاخص ترین و پرکاربردترین روشها است که روانشناسان و پژوهش گران متعددی طی چندین دهه از این روش برای درمان طیف وسیعی از اختلال ها و مشکلات (مانند خشونت ورزی، پر خاشگری در سنین پایه و ابتدایی و ...) بهره جسته اند و اثر بخشی آن را به اثبات رسانیده اند. پرواضح است که آموزش و پرورش نیز می تواند با برنامه ریزی صحیح و از طریق نیروهای توانمند و متخصصی که در اختیار دارد از راهکارهای پیشنهادی بازی درمانی استفاده کرده و از مشکلات و اختلالات دانش آموزان و کودکان پیشگیری و از روشهای مختلف بازی درمانی در پیشبرد اهداف آموزشی بهره برد.

واژگان کلیدی: بازی درمانی، خشونت ورزی، آموزش و پرورش، آسیب پذیری، دانش آموزان.